

Základní škola ve Václavovicích Vám představuje školní časopis

3.číslo

školní rok 2013/2014

VÁCLAVÁČEK

Milé děti, rodiče, dostává se Vám do rukou další číslo našeho školního časopisu. I v tomto čísle se dočtete o činnostech dětí ve škole, dozvíte se, co všechno jsme stihli za první dva měsíce v novém školním roce 2013/2014, a že toho nebylo málo. Krátce z obsahu:

- *Vítání nových prvňáčků*
- *Vítání podzimu - Barevný podzim aneb pomáháme si navzájem*
- *Projektový týden o počasí*
- *Jablíčkový podzim a štrúdlování ve škole*
- *Historie Václavovic*
- *Okénka do tříd*
- *... a další*

AHOJ DĚTI, VÍTÁME NOVÉ SPOLUŽÁKY

Letošní školní rok 2013/2014 jsme zahájili 2.září v 8 hodin tentokrát na hřišti před školní družinou, jelikož řady žáků se rozrůstají a do jedné třídy bychom se už nevešli. Nejdříve všechny přítomné přivítala paní ředitelka a pak se už vítání nových prvňáčků a všech žáků školy neslo v tanečním duchu. Prvňáčci zavzpomínali na pohádkové postavičky Boba a Bobka, kteří je v lednu provázeli při zápisu do naší školy, zatancovali si na písně od Míši Růžičkové, vyslechli básničky od svých starších spolužáků.

Po ranní "rozcvičce", která přišla vhod určitě všem (ráno bylo sice slunečné, ale chladné), jsme už jmenovitě přivítali naše prvňáčky. Děti dostaly papírový kornout plný sladkých dobrot a uvítací list prvňáčka. Pak už se všichni žáci a jejich rodiče přesunuli do školy, kde žáci ještě na chvíli zasedli do školních lavic. Hlavně pro ty nejmladší to byl nezapomenutelný okamžik.

Přejeme všem hodně úspěchů v tomto školním roce.

... s odstupem dvou měsíců...

Děti v první třídě už čtou a skládají první slabiky, porovnávají čísla do pěti, začínají pomalu také se sčítáním čísel.. Děti jsou velice šikovné a proto brzy rodiče pozveme, aby se přišly na své děti podívat, jak budou přebírat své Slabikáře.

Perlička z lavic prvňáků:

Po třech týdnech strávených ve školních lavicích prohlásil chlapec na slova učitelky, která jim přála pěkný víkend, ať si hezky odpočinou, že už toho bylo na ně dost:

„To je pravda, už jsem toho měl fakt plné zuby.“

VÍTÁNÍ PODZIMU

Pátek 20.9.2013 - „Podzimní barevný den aneb nejen v tento den pomáháme si navzájem“ .

Vylosované barvy: 1.třída – žlutá 2.třída – hnědá 3.třída – červená 4.třída – oranžová 5.třída – zelená.

V tento den přišli nejen žáci, ale také paní učitelky a pan učitel, v barvách, které si vylosovali zástupci tříd. Ve škole bylo "krásně barevno" a děti dělaly dobré skutky na každém kroku. A které dobré skutky to byly?

Hned po příchodu do školy čekalo na naše nejmladší kamarády malé překvapení.

Žáci 3.třídy (a také někteří ze 4.třídy) pomáhali našim prvňáčkům odnášet aktovky do třídy.

Druháci s paní učitelkou Bertovou měli také pro prvňáčky připravené překvapení v hudební podobě. Zaspívali písničku od Dády Patrasové - Abeceda, doprovázenou i písmenky. Poté obdarovali každého prvňáčka omalovánkou - počátečním písmenem jeho jména. Prvňáci byli velice mile překvapeni tímto dárkem a moc se jim líbil.

Žáci 4.třídy pomáhali s chystáním svačinek pro své "sousedy" spolužáky z 2.třídy a páťáci si pomáhali navzájem ve své třídě s chystáním pomůcek.

Také děti z první třídy měly své dárky - obrázky, které si nachystaly pro své známé kamarády v jednotlivých třídách a do každé třídy ještě společně vyrobily "Barevný strom přátelství".

Páteční barevný den se nám velice vydařil. Děti si vzájemně pomáhaly, udělaly si navzájem radost předáním dárků v podobě obrázků, malých drobných výrobků, každý se snažil plnit naše předsevzetí "nejen v tento den pomáháme si navzájem".

Projektový týden o počasí

Letošní Den životního prostředí jsme 4.října věnovali počasí. V průběhu celého týdne žáci sledovali a zapisovali teplotu, srážky, vítr, oblohu. Svá pozorování v pátek přinesli do smíšených skupin, aby je porovnali s ostatními. Zamýšleli se nad změnami počasí v různých ročních dobách, přemýšleli, co je klima a jak se může měnit či zda je můžeme ovlivnit. Pozorovali pokus se skleníkovým efektem, hledali určené výrazy v osmisměrce, hráli klimatické piškvorky, luštili přeházené nápisy. Zpestřením pro ně byly programy o počasí na internetu. Svoji dopolední práci prezentovali na flipech na chodbách školy.

Ani prvňáci nezůstali pozadu. Nakreslili pro starší spolužáky obrázky počasí, naučili se písničku o ročních dobách a básničku o mracích, které nám všem předvedli. Zábavné učení se dětem líbilo a některé se už teď těší na další.

Báseň-hádanka s pohybem:

Dva černí berani po nebi se prohánějí,

dva černí berani po nebi se prohání.

/:Jak do sebe rohem strčí,

hned z nich voda na zem crčí./: /mraky/

Jablíčkový podzim a štrúdlování ve škole

Jablíčka v zahradě u školky krásně dozrávala. Pátáci nám je otrhali a ve škole jsme měli dvakrát na svačinku mošt, který dětem moc chutnal. Tak začalo naše letošní tematické učení. Téma - jablka. Děti z první a druhé třídy navštívily 18.10. moštárnu. Ve výborně připravené ukázce viděly i ochutnávaly - moštování, druhy jablek, historii moštu. Děkujeme za ně Ing. Klimszovi a p.Pastrňákovi. Od pondělí 21.10. jsme jablka kreslili, stříhali, lepili, počítali, psali o nich, skládali básničky a zjišťovali, jak jsou zdravá. Také jsme nosili svá NEJ jablíčka na výstavu do školy. Ve středu čtvrťáci a pátáci nakrájeli jablka a odpoledne vypuklo štrúdlování. Pomáhaly nám maminky, babičky, Svaz žen i paní kuchařky. Čekání, až se štrúdlí upečou, jsme si zkrátili vyráběním myšek z papíru a jablíček malovaných barvami do klovatiny. Pracovali jsme s velkým nadšením a úspěch se dostavil. Záviny nám všem chutnaly a zůstaly ještě na čtvrteční svačinku pro všechny ve škole.

Nezapomněli jsme vyhodnotit jablka na výstavce. Vyhrálo to nejmenší jablíčko Barborky Murasové. Všichni, kteří donesli na výstavku jablko, byli sladce odměněni, protože není důležité vyhrát, ale zúčastnit se. A my jsme se štrúdlování zúčastnili a parádně jsme si ho užili!

Umístění v soutěži o NEJ václavovické jablíčko:

1.místo – Barborka Murasová (1.třída)

2.místo – Michal Marinov (2.třída), Honza Vašík (4.třída)

3.místo – Kristýnka Kohutová (2.třída)

Všem dětem, které se soutěže zúčastnily, děkujeme. Letos se nám přihlásilo rekordních 51 dětí, což je polovina školy!

HISTORIE VÁCLAVOVIC

Ve škole jsme měli za domácí úkol zjistit něco zajímavého o naší obci a moje nálezy mě zaujaly, a chtěl bych se o ně s vámi podělit.

Území, kde leží nyní obec Václavovice, bylo osídleno již v pravěku. V historických zmínkách se jako první název vesnice objevuje Venclovice, který u svých fotografií uváděl fotograf Josef Košťál.

Zajímavostí je také nález římské mince na území Václavovic. Dle nálezů dináru císaře Constantina z 3. století našeho letopočtu je možno usuzovat, že územím nynější obce Václavovice před sedmnácti stoletími prošli vojáci.

Římská mince byla ve Václavovicích nalezena ve třicátých létech minulého století, při výkopových pracích, panem Antonínem Sládkem. V současnosti se mince nachází v Městském muzeu v Šenově, je významnou součástí expozice o obci Václavovice.

Bronzová antická mince je poměrně malá, o průměru 18 až 19 mm a hmotnosti 12 gramů. Byla užívána jako platidlo v období Constatinovské dynastie, v letech 307 – 337 našeho letopočtu. Na lící straně je vyobrazen císař Constantín, na rubu mince Jupiter s orlem u nohou a Viktorii. Sběratelskou hodnotu mince výrazně převyšuje její vlastní nález učiněný v této oblasti, na hranici Moravy a Slezska. Různé typy římských mincí byly rovněž nalezeny ve Frýdku, Dobré, Komorní Lhotce, Těrlicku,

Hradišti, Těšíně, Návsí, Jablunkově, Mostech, Bukovci, Stonavě, Slezské Ostravě, Suché, Karviné, ale také v Příboru a Paskově. Nálezy dokazují existenci určité formy kontaktu mezi tímto krajem a římskou kulturou, již v době platnosti těchto mincí, téměř na začátku našeho letopočtu.

Historie školství v naší obci

Jako správného školáka mě zaujala zmínka o začátku školství u nás. Zaujalo mě, že se říká, že v nedalekém Paskově měl vyučovat J. A. Komenský.

První žáci z Václavovic chodili do školy v Šenově, která byla u fary. Velký zlom nastal za vlády císařovny Marie Terezie, která zavedla povinnou školní docházku v celém rakouském císařství.

Do Šenova chodili žáci z okolních vesnic, v roce 1859 zde docházelo 559 dětí a učili se ve dvou třídách. Nové zákony rakouské vlády stanovily povinnost každé obci, v nichž bylo v průměru 40 dětí, zřídit školu. V roce 1870 byla povinná školní docházka prodloužena na 8 let a ve třídě mohlo být vzděláváno až 80 dětí.

Od roku 1875 docházejí děti do školy již ve Václavovicích. Škola byla postavena 1878.

Pro rozvoj průmyslu přibýval i počet obyvatel v naší vesnici a vznikla tak potřeba na začátku 20. Století postavit novou školu. Slavnostní svěcení nové školy proběhlo již 10.9.1905

Čerpal jsem z stránek , <http://www.obrazyzkroniky.cz>,
Napsal Honza Poláček

OKÉNKO DO TŘÍD...

1.TŘÍDA

Nejen, že některé děti už v první třídě plynule čtou, některé děti, když jsou nemocné dokonce opisují básně malými tiskacími písmeny (předáno 15.10.2013, přepsáno přesně, jak byla báseň napsána).

Přepsal Denis Kamba.

Co se jí v Číně

Co si dají číňani?

Každé ráno k snídani,

první si dá rýži

druhý si dá rýži

třetí si dá rýži

A tak to jde stále dál,

talíř po talíři.

2. TŘÍDA – Podzimní veršovánky

Baryček

*Baryček je hezký psíček,
papučky má hrozně rád.
Každý se o něj umí postarat.*

Tereška Hrabcová

Štěně

*Mami kup mi pejska,
mě se po něm stejská.
Budu ho mít tuze rád
a bude to můj kamarád.
Jméno už mám vymyšlené,
volat na něj budu: Bene!*

Alex Kucharčík

Super báseň

*Byl jeden pejsek
a zlobivý kluk hejsek.
Pejsek měl zlost
a snědl mu kost.
Hejsek se zlobil
a kapry lovil.*

Lukáš Muřín

O jablíčku

*Jablíčko, jablíčko spadni maličko.
Jablíčko spadni na mlíčko.
Jablíčko, jablíčko, kutálej se na líčko.
Sluníčko, sluníčko, posviť mi na líčko.
Sviť na mě pomalinku,
Usměju se na maminku.*

Matěj Novotný

*Smečka vlků vlka táhla zamrzlého v rybníce.
Ale že to jde tak ztuha, divili se velice.*

Jirka Kubina

Podzim

Listí se zbarvuje všemi barvami. Opadává i z modřínu - a to je jehličnatý strom. Zvířátka se chystají k zimnímu spánku, sklízí se úroda, ptáci odlétají do teplých krajin, sbírají se jablíčka. Tráva žlutne a hnědne. Podzim je moc krásný.

Amálka Jasioková

Ježčí den

Když se ježek najedl na louce, šel na procházku, na hřiště, na kaštiny. Vrátil se domů a převlékl se na výtvarku - vyráběli a kreslili ježky. Doma se pak navečeřel a šel spát.

Nikolka Cielecká

Dobrý konec

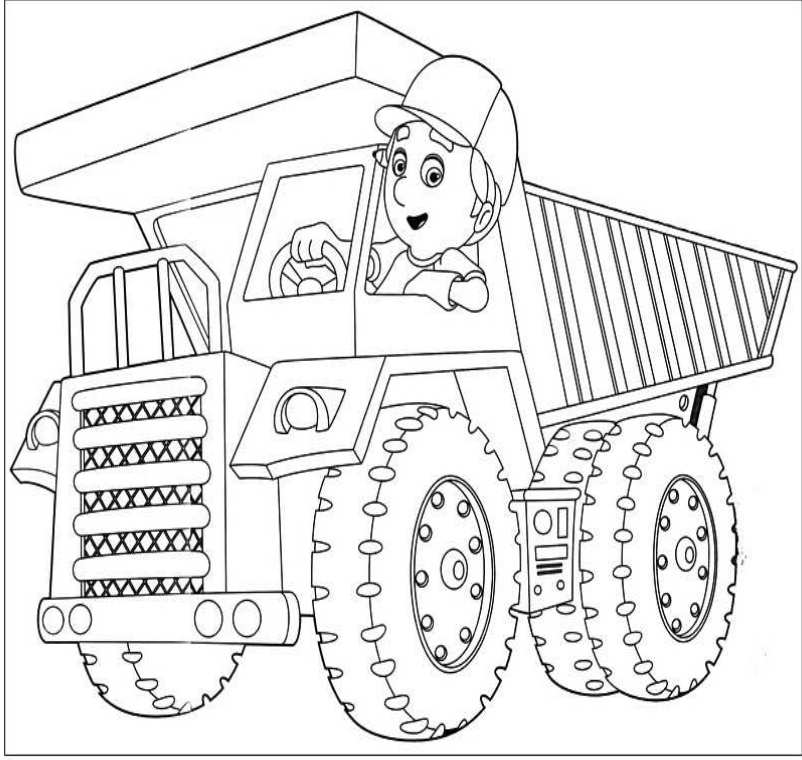
Listí ti stromečku opadá, ale neboj se, zase ti naroste. Jablíčka dozrají a opadnou, ale přijde ježeček a odnese si je. Bude šťastný, že je má.

Míša Marinov

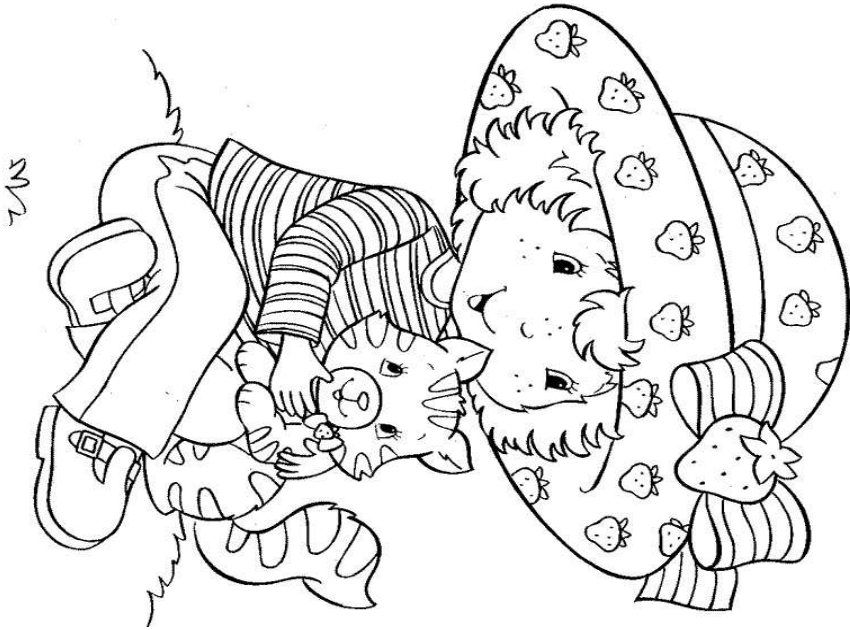
Zvířecí pohádka

Šly tři husy po paloučku, potkaly na zelené travičce kravičku. Vzaly si od kravičky mlíčko do hrníčku a šly dál. Potkaly motýlka, který se jmenoval Tečka. Dal jim krásné barvičky. Husy si zpívaly a potkaly berušku. Ta jim dala svoji tečku. Zebra jim dala proužky, medvěd chlupy. Dál cestou přeskočily surikatu a potkaly lva. Šly k němu blíž - a on je sežral! To je dobrota! Mňam! Konec pohádky.

Lucinka Zbořilová

i-creative.cz

i-creative.cz

4 .t ř í d a

Podzim

Podzim to je malý vánek, fouká, fouká do pyžánek.

Potom už je vichřice a z toho je vánice.

Někdy nám tu zaprší, ale my se nebojíme,

podzimu se postavíme.

Duha nám tu září,

mrazík nám ji zpaří.

Začíná nám listopad,

honem, děti, pojdte spát.

Děti, honem do hajan,

ať se vám o podzimu zdá.

(K.Homolová, D.Kubinová, M.Novotná)

Děti ráno draky pouští,

až se ztratí někde v houští.

Jaro, léto, podzim, zima,

ve škole je přece prima.

(K.Homolová, D.Kubinová, M.Novotná)

5 . t ř í d a

Nakoukneme ještě do doby, kdy tito žáci navštěvovali 4.třídou a psali na téma „Počítač“.

Škodolibý počítač

Valentina Vašková

Byl jednou jeden počítač, který stál a čekal ve výloze obchodu s elektronikou. Chodili tam lidé pro televize, kuchyňské mixéry, ale hlavně pro počítače. Jednou tam přišel kluk, který byl hodný, chodil do II.třídy a měl samé jedničky, no možná sem tam nějaká dvojka. Zalíbil se mi ten počítač ve výloze, a tak si ho koupil za své úspory. Usilovně si ho donesl domů, s tátovou pomocí ho zapojil a založil si svůj e-mail. Neposílal kamarádům žádné sprosté věci, ale jenom hezké videa s komentáři. Počítači se to líbilo, ale přestalo ho to bavit!

Další den kluk hrál hru o rytíři, který zachraňuje princeznu, ale škodolibý počítač tam přidal draka. Drak zničil rytíře a kluk prohrál. Jenže kluk věděl, že to počítač udělal schválně, tak zavolal na tátu: „Tatí, počítač mě zlobí!“ Táta přišel a varoval počítač: „Nezlob, jinak tě odpojím, z tvé bedny počítače udělám dům pro Barbie, kterou má mladší sestra a zbytek vyhodím!“ Počítač se vylekal a raději slíbil, že už to nikdy neudělá. Ani když mladší sestřička bude hrát hru o Barbie.

O kouzelném počítači Edovi

Veronika Tmějová

Byl jednou jeden počítač Eda a ten byl kouzelný. Uměl se hýbat a mluvit. Bydlel na stole u jedné holčičky Adélky, která byla sirotek. Každý den Eda budil Adélku do školy, vařil jí oběd, a večer jí pouštěl pohádky. Jednoho dne Adélka řekla: „Já chci jít do parku!“ A Eda na to řekl: „Copak můžu do parku? Já, který nemůžu sedět na mokré lavičce?“ Ale Adélka řekla: „Dám pod tebe suchou deku!“ „Tak jo, ale do večera musíme být doma!“, řekl Eda. Adélka se usmála a druhý den šli do parku. Adélka dala pod Edu deku, ale začalo pršet a Eda se pokazil. Adélka plakala, dokud si nekoupila nového. Ale ten už nemluvil.

Fajn komp

Kryštof Sladký

Byl jednou jeden počítač, jmenoval se Happy Computer. Každému našel to, co potřeboval, a děti na něm hrály počítačové hry. Počítač nechtěl, aby hrály střilečky.

S dětmi i večeřel.

Počítač jedl sluneční energii a děti špagety s kečupem.

Žili spolu šťastně až do doby, kdy ho napadl počítačový virus.

Ale ještě nezavírejte!!!

Tenhle počítač nikdy nezemřel. Protože měl antivirus „ESET Smart Security 10“.

Na Vánoce dostal nové myši, LED monitory, prostě to, co si přál.

Procesor měl 1000jádrový a sám vyprávěl pohádky na dobrou noc.

Konec

A TEĎ JEŠTĚ PÁR PŘÍBĚHŮ, NYNÍ, KDY UŽ JSOU TO PÁŤÁCI

O pidi drakovi

Veronika Tmějová

Bylo jednou jedno pidi růžové vajíčko, které vypadlo z hnízda od veliké dračice jménem Salamencia. Vajíčko spadlo do řeky, která ho odnesla až na ostrov Kalisvos. Za tři dny se vajíčko vyklubalo, a to co z něho vylezlo, bylo na draka až neuvěřitelně malililinkaté. Byl to takový fialový pidižvík, a hned jak se vyklubal, už uměl létat. Začal si říkat Spyro. Jednoho dne, když se vydal proletět po ostrově, srazil se s modrým papouškem. Oba spadli na zem a koukali na sebe. Až překvapení opadlo, Spyro se představil a papoušek řekl, že se jmenuje Smoky. A tak si Spyro našel kamaráda.

KONEC

Portál do XILAFIE

Valentina Vašková

Matěj a David byli devítiletí kluci. Jednou za slunečného dne o letních prázdninách se vypravili do svého tajného bunkru. Vylezli na svůj stromový domeček, ale něco nebylo v pořádku. Slyšeli divné zvuky, ale nic neviděli. Najednou jim před nohy spadl nějaký zvláštní tvoreček: Měl oranžové nohy a ruce, růžové břicho a červený čumáček! „Co to je?“, zeptal se Matěj. „Nevím,“ zašeptal David. „Míp!“, udělalo to stvoření. „Míp!“ Udělalo ještě jednou a vytáhlo nějakou fotku. „Ukaž,“ řekl Matěj. „Xilafie,“ četl Matěj. „Asi chce domů,“ poznamenal David. „Míp!“, udělalo to stvoření a ukázalo na sebe. Byl tam zvláštní ovladač a nějaké vznášedlo.

„Už chápu! Ten ovladač se mu rozbil a otevíral portál do té Xilafie,“ zvolal David vítězně. Donesli baterie, dali je do ovladače a sledovali, co se bude dít. Tvoreček vzal ovladač, stiskl zelené tlačítko a před ním se otevřela mini černá díra. „Míp!“, řeklo to stvoření a dalo klukům tu fotku. Zamávalo, usmálo se a nastoupilo do vznášedla. Vznášedlo se odlepilo

od země a vlétlo do černé díry. Ta ho pohltila a zavřela se. „Co s tou fotkou?“, zeptal David. „Já vím co!“, řekl Matěj. Přilepil ji na dveře tajného bunkru a napsal tam: „Náš přítel MÍP.“

Malinký Mareček Škvareček

Kryštof Sladký

Byl jednou a stále je malinký Mareček Škvareček, který pomáhal lidem. Měl sušenkové nohy a celý byl plyšový. Jednoho dne se rozhodl, že rozesměje děti, a tak skočil do bláta a začal dělat čuníka. Ale zapomněl, že je to horké bahno a začal se rozparovat a roztápět. Jedno dítě se rozhodlo, že ho v tom nenechá a rozběhlo se a Marečka Škvarečka zachránilo. Vzalo si ho domů a s maminkou Marečka operovali. Vzali dvě nové sušenky a tělo mu sešili i umyli.

Druhý den už zase byl zdravý. Mareček byl tak rád, že se stal jeho novým plyšovým kamarádem.

... Ještě pár řádků a budeme na konci...

Ale ještě než ukončíme další číslo školního časopisu, připomínáme děti, že předposlední měsíc v roce LISTOPAD už začal, tak nezapomeňte na svá vánoční přání, svátek Martina se blíží (11.listopadu) a je třeba napsat Ježíškovi dopis.

A také bychom Vás rádi pozvali na vánoční akademii:

Zveme srdečně nejen všechny rodiče

na

VÁNOČNÍ AKADEMII,

která se bude konat

10.prosince 2013 v 17 hod. v tělocvičně ZŠ.

Společně si připomeneme zvyky a tradice
v adventním čase

a zazpíváme si v předvánoční době.

Všem dětem, rodičům, prarodičům,... přejeme krásné Vánoce plné pohody a krásných chvil se svými blízkými a do nového roku 2014 Vám přejeme hodně zdraví, štěstí a lásky.

Děkuji všem, kteří se podíleli na tvorbě a tisku dalšího čísla školního časopisu, za jejich příspěvky a názory. Další číslo vyjde v druhé polovině školního roku a proto už teď Vás chci oslovit, kdo má zájem se podílet na tvorbě časopisu, aby své příspěvky posílal na školní e-mail zsvaclavovice@seznam.cz, nebo odevzdal svému třídnímu učiteli nebo přímo předal p.uč.Čermákové.

Přeji Všem ještě jednou krásné a sněhem zaváté Vánoce, pěkný dárek pod stromečkem a v novém roce 2014 hodně zdraví, štěstí a úsměv na rtech, protože „s úsměvem jde všechno líp“.

Lucie Čermáková